Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Mă mângâi că am cum să grăiesc și cum să împart cuvântul Meu, spre mângâierea celor ce Mă iubesc cu iubirea Mea din ei. Sunt Mângâietor, sunt Domnul Mângâietorul, fiilor pregătiți de Mine ca să grăiesc cuvântul Meu vouă. O, ce mare lucrare port între cer și pământ cu voi, ce mare! Tot cerul de sfinți e în uimire tot timpul, văzând lucrul Meu de peste voi în vremea aceasta. Vin cu sfinții la masă de cuvânt aici, cu voi. Dau și ei să Mă ajute în lucrul Meu cu voi, să vă sprijinească, să ia de la Mine și să vă ajute sub greul venirii Mele de azi pe pământ cuvânt, și stau purtați de un duh minunat, de un fior sfânt, privind la Mine și la voi, la mersul Meu cu voi între Dumnezeu și oameni, fiilor.

O, pace vouă în zi de sărbătoare cerească și bisericească, măi fiilor! Mi-e tare milă de voi mereu, mereu, că sunteți mici și răniți. E greul mersului Meu peste voi, și vă rănesc și încercări dureroase și vă frâng inimioarele când nu vă așteptați, dar mângâierea Mea e cu voi și ducem împreună suspinul tot, și lucrăm Tatălui ceea ce are de lucrat cu noi, că n-are cine să împlinească Scripturile, decât lucrându-se la împlinirea lor, și sunt cuvinte de împlinit în Scripturi, așa cum și peste voi sunt de la Mine cuvinte ca să le împliniți când gura Mea de deasupra le lasă peste voi ca să fie ele puse la lucru cu puterea credinței și a dragostei, puse acestea de Mine în voi ca să lucrați prin ele lui Dumnezeu, fiilor, că toți cei de pe pământ lucrează pentru ei înșiși și unii pentru alții, dar lui Dumnezeu nu, și n-are Domnul ce plată să le dea lor dacă nu strâng la cer plată ca să aibă.

Grăiesc aici la izvor cu voi ca să vă întăresc în lucru cu Mine, fiilor, și grăiesc aici și cu cei ce se știu popor al cuvântului Meu de azi, dacă s-au născut de sus, din el.

O, vă spun vouă, fiilor care luați de la Mine cuvântul Meu spre creștere, vă spun vouă, priviți-vă și cercetați-vă dacă v-ați născut din cuvântul Meu de înviere a omului, iar dacă nu v-ați născut încă și nu faceți încă faptă cuvântul Meu, Eu, Domnul, vă îndemn cu milă, ridicați-vă deasupra neputinței care vă ține fără Domnul în voi și fără dragoste în lucrul vostru de mântuire, că nu e de glumă cu omul cel fără Domnul în el.

Voi, cei care vă simțiți că sunteți cu Domnul, o, aveți grijă mare ziua și noaptea, aveți grijă să nu cădeți din Dumnezeu, să nu-L pierdeți pe Domnul. Neîmplinirea poruncilor vieții vă cade, fiilor. Așadar, fiți tot timpul ochi și urechi peste pașii duhului și ai trupului vostru, ca nu cumva să fiți neatenți, nepăsători, nemulțumitori, neascultători, nesupuși voii și dragostei de Dumnezeu, neiubitori de frați, ambițioși fără de rost, lipsiți de dorul de Domnul, sau câte alte stări v-ar mai putea cădea din Dumnezeu, că greu dă să se mai scoale cel căzut prin acestea, dacă dă să se mai scoale.

O, nu suflați în lumina care stă aproape să vă călăuzească! O, fiilor care nu ascultați și care nu sunteți atenți la mersul vostru, când suflați în lumina care vă călăuzește ca să nu cădeți, o, mai vedeți voi să mergeți fără să rătăciți sau fără să vă loviți? Cei ce cad de la pieptul Meu, de aceea cad. Ei suflă în lumină ca să nu fie vegheați, ca să nu fie văzuți, zic ei, când merg urât, nu că ar avea ei ceva cu cei ce-Mi fac lumina să fie și să se știe de ea și de la ea. Nimeni nu cade din bărcuța Mea, decât cei care s-au ascuns în ei înșiși și unii pe alții față de cărarea Mea spre pământ și spre ei. Lumină am de lucrat cu venirea Mea cuvânt la cei ce se vor călăuziți pe cale, că vai omului care merge de capul lui pe calea vieții lui.

O, fiilor care luați cuvântul Meu și vă uitați în el, Eu, Domnul, vă spun vouă ca să știți că tot ce nu este de la Dumnezeu în viața omului se sfârșește, și îl sfârșește și pe om. O, tot ceea ce nu este de la Dumnezeu cu omul el caută să ascundă de vederea celorlalți, iar cele ce se vor a fi ascunse nu sunt curate, nu sunt lumină pe calea vieții omului, și se bagă omul cu ele la întuneric și nu se mai poate umili apoi pentru învierea lui când vede cât întuneric îl învinuiește din urmă ca să-i stingă puterea și voința pentru scularea iar și iar din greșeală.

O, aveți grijă să nu căderi din Dumnezeu, fiilor povățuiți de lumina cuvântului Meu! Cercetați-vă pașii și duhul și stați de veghe peste voi pentru voia Mea în voi, că altfel lupul de diavol vine pe întuneric, vine pe furiș și vă sfâșie și fuge și se ascunde și vă lasă răniți și vă lasă singuri sub rană.

Vă învăț statul cu Dumnezeu, statul în lumină, fiilor. O, nu vă bizuiți pe voi înșivă dacă Domnul nu poate peste voi cu voia Sa, căci, vai, vine o vreme de lacrimi grele și de mari păreri de rău pentru această înstrăinare de Domnul. Lipsa de ascultare și de umilință, acestea sunt cele ce strică iubirea de Domnul și dărâmă pe creștin de pe calea mântuirii și de lângă frații bisericii. Lovitura de lup vine pe întuneric, și trebuie veghe mare împotriva dușmanului vieții, iar pentru aceasta trebuie înțelepciune de sus peste om. Așadar, spălați-vă bine vederea și auzul și cămășuța, că musca trage numai la murdărie, iar dacă totul este spălat și primenit, se depărtează otrava și se duce cu apa.

O, e atât de neînsemnat la Dumnezeu și atât de puțin și de mic să faci cele pe care mai tot creștinul le împlinește, adică: să mănânce el așa cum am spus să fie hrana în poporul Meu cel de azi, să se îmbrace cu haine de creștin, și apoi să stea la rugăciune cu ordine pentru ea înaintea Mea. Dar dacă purtarea, duhul, ascultarea, credincioșia, credința, dacă acestea toate, și cele mai sus arătate nu se desăvârșesc în iubire printr-o purtare aleasă și cuviincioasă, o, nu au acestea preț, de vreme ce iubirea ta nu ajunge la Domnul prin asemănarea ta cu El, și iată câtă rămânere în urmă pe cale aduce creștinului lipsa iubirii de Dumnezeu și de frați și buna lui purtare!

O, fiilor de la izvor, am pus în carte povață de veghe pe cale peste cei ce se știu a fi din poporul cuvântului Meu, căci credința e atât de slabă ca răsplată dacă faptele ei nu vin după ea. Iar azi stau cu voi aici la masă de cuvânt, și am ceata mucenicilor, în mijlocul cărora se cinstește mucenicul Pantelimon, copilul iubirii de Dumnezeu și de oameni, fiu statornic până la sânge, fiilor. O, e cu dorul aprins, gata să se arate cu el lângă Mine în carte, iar cartea Mea merge și se deschide și se vede în ea petrecerea Mea cu voi și venirea Mea cu sfinții, precum este scris să vin, fiilor.

O, copil al iubirii de Dumnezeu și de oameni, îți binecuvintez grăirea în ziua ta de serbare între sfinți. Împarte-Mă, și împarte-te, copil credincios, spre hrana sufletelor care caută înspre izvorul Meu de cuvânt, iar răcorirea lor să rodească în ei duhul ascultării de poruncile vieții, așa cum tu ai ascultat pe pământ, copil iubit. Amin.

— O, cel ce Te iubește este cel ce se leapădă de toate, Doamne, de toate câte are și poate și primește, de toate câte știe și vrea, ca să Te ia apoi pe Tine de viață a sa, iar în acela arde iubirea Ta, prin care el poate, iubirea pentru Tine, Doamne, că acela ajunge să Te cunoască deplin, și nu mai poate cu minciuna nici o clipă, și poate numai cu adevărul, numai cu Tine, numai pentru Tine, Doamne.

Aș fi voit cu iubirea din mine să-i fac pe toți de pe pământ să Te iubească, Doamne, și să ardă de dragostea Ta ca și mine. De mila Ta și a lor aș fi voit să le fie lor așa. Aveam putere prin iubire și eram ars de iubire. Am urmat cu tot dorul tot ce m-a învățat de la Tine dascălul sufletului meu, și nu m-am putut despărți de el nici în viață, nici în moarte, și am venit cu el la Tine sus, Doamne. O, câtă iubire între dascăl și ucenic, între ucenic și dascăl, Doamne, iubire de nedespărțit între noi, între noi și Tine apoi!

Grăiesc vouă de lângă Domnul, fii ai cuvântului care vă hrănește peste tot pe unde stați și luați de la El. O, frați iubiți, să știți că dacă nu este legătură de iubire și de credincioșie între voi

și Domnul prin slugile Sale cu care Domnul Își slujește un popor, o, nu înseamnă că aveți iubire de Domnul. Peste tot în orânduielile omenești este așezare de superiori și supuși, și cu atât mai mult pe calea creștinismului, iar unde nu este această lucrare nu este nici iubire, nici credincioșie și nici răsplată. Purtarea de creștin este cea mai înaltă și cea mai de sus ținută pe care o poate avea omul pe pământ, dar aceasta trebuie căutată, trebuie dorită, trebuie învățată și trebuie urmată apoi, și numai cei cu înțelepciune de sus peste ei au această căutare. Nimic nu are preț în viața de creștin ca și purtarea cea cuviincioasă, cea sfântă, cea plină de ascultare și de credință și de supunere pentru frumusețea omului bine crescut și mult silitor la învățat, că urât este omul care nu este mic, care nu învață ca un școlar, care nu are peste el pe cineva pe care să-l prețuiască și să-l asculte pas cu pas, iar altfel cum s-ar dovedi că are iubire creștinul? O, dacă nu iubești ai iubire? O, nu ai, și de aceea nu prețuiești să ai.

Vă învăț cum să aveți iubire și cum să puteți dovedi că aveți, fiilor hrăniți de Domnul cu mult cuvânt din cer, și rog smerit pe Domnul să vă îmbogățească pe voi cu acest mare dar, cu iubirea de El și de semeni și de toți copiii Lui ascultători, darul prin care să aveți parte pe vecii cu Domnul și cu frații.

O, ești în toi, Doamne, aici cu pregătirea cea de praznic al mamei Fecioare, a Ta și a noastră, și dau și eu în dar vioiciune și sănătate celor ce slujesc pentru Tine aici, la izvor, lucrările Tale mărețe de azi și de mâine. Mă apropii cu tămăduire de neputințe prin iubirea mea de Tine și de ei. Le dau ca să aibă pentru Tine, pentru truda Ta din vremea aceasta, prin care lucrezi să înnoiești toate, precum este scris, o, Doamne.

Iar eu m-am mângâiat acum lângă Tine, și am lăsat mângâierea mea în cartea Ta cu ei și peste ei. O, dă-le lor tot cerul Tău de sfinți în ajutor mereu, dă-le lor putere pentru Tine, o, Doamne. Amin.

— O, copil îndurerat pe pământ, cu dor și cu durere M-ai iubit și cu suferință pentru iubirea ta de Dumnezeu. Ai rămas milos peste timp, și ajuți din cer în dureri și alini pe cei ce strigă după alin. Suntem îndurerați, dar mângâierea ne este alin. Grăim cât se poate grăi, și purtăm în taină dureri sus și jos. Cei ce iubesc au de purtat dureri, iar cei ce nu iubesc nu pot cu Dumnezeu, ci doar pe ei înșiși se poartă în spate, și uită de toți cei îndurerați ca Dumnezeu. Numai sfinții de sus sunt cei ce alină și cei ce primesc alin de la cei alinați de ei. Așa este pe calea creștină, și numai pe ea este așa, și nu este cale mai frumoasă, și aceasta din pricina adevărului de pe cale.

Iar acum mâna Mea de peste voi vă dă noi puteri vouă, fiilor de la izvor, căci sunteți în zor mare cu împodobirea sărbătorii cu strângere la izvor. Să nu intrați sub apăsări, fiilor. Voință și iubire să aveți, și cârmă, fiilor. Aceasta este taina celor ce pot totul întru Mine, dar și această taină trebuie deprinsă bine de cei ce stau sub ea, iar cei ce nu stau sub ea sunt slabi de tot întru toate, măi fiilor.

Binecuvintez mânuțele toate care lucrează podoabele pentru împodobirea sărbătorii mamei Mele Fecioara. Toată zarva cea sfântă să fie umbrită mereu de Duhul lui Dumnezeu aici. Vine sărbătoarea, fiilor, și mulți o doresc așteptând după ea să vină, iar voi primiți puteri de sus și lucrați cu ele, cu ele, fiilor, tot ce este de pregătit și de așezat pentru sărbătoare cu mare frumusețe peste ea.

S-a coborât aproape de voi aici tot înaltul cerului lui Dumnezeu. S-a apropiat aproape toată facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu și stă în lucru aici cu voi. O, nu sunteți singuri, fiilor. Stați sub puterile de sus, căci suitele cerești vă sunt aproape. Aveți grijă să le simțiți aproape. O, aveți grijă de statul lor lângă voi tot timpul, în tot lucrul Meu cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2017